

2) A szankcionálandó jogalany meghatározásakor a hatáskörrel rendelkező versenyfelügyeleti hatóság feladata-e azon körülmények fennállásának mérlegelés alapján történő értékelése, amelyek indokolják a jogutód vállalkozással szembeni, a jogelőd vállalkozás által elkövetett versenyjogi jogsértések felelősségének felróhatóságát akkor is, amikor a jogelőd a határozat elfogadásának időpontjában még létezett, hogy a versenyjogi jogszabályok hatékony érvényesülését ne sértsék a vállalkozások jogi szerkezetében és hatáskörében eszközölt módosítások?

Bundesfinanzhof (Németország) által 2006. június 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hans-Dieter és Hedwig Jundt kontra Finanzamt Offenburg

(C-281/06. sz. ügy)

(2006/C 224/41)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Hans-Dieter és Hedwig Jundt

Alperes: Finanzamt Offenburg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés módosítást megelőző szövege 59. cikkét (jelenleg az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés 49. cikke) hogy hatálya alá tartozik a közjogi jogi személy (egyetem) alkalmazásában vagy megbízásából, mellékállásban végzett tanári tevékenység is, ha a tevékenységért – mintegy tiszteletbeli tevékenységért – csak költségtérítést fizetnek?
- 2) Ha az első kérdésre adott válasz igenlő: a szolgáltatásnyújtás szabadságának olyan korlátozása, amelynek értelmében a költségtérítés csak akkor élvez adókedvezményt, ha belföldi közjogi jogi személy fizeti (itt: az Einkommensteuergesetz [német jövedelemadótvörvény] 3. §-ának 26. pontja) igazolást nyer-e azáltal, hogy a nemzetállami adókedvezményre csak belföldi közjogi jogi személy javára végzett tevékenység jogosít?
- 3) Ha a második kérdésre adott válasz nemleges: úgy kell-e értelmezni az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés módosítást megelőző szövege 126. cikkét (jelenleg az Európai Közösségek létrehozásáról szóló szerződés 149. cikke), hogy megengedett az oktatási rendszer kialakítását kiegészítő jelleggel segítő adójogi

szabályozás (mint itt az Einkommensteuergesetz 3. §-ának 26. pontja), tekintettel a tagállamok e vonatkozásban fennálló hatáskörére?

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2006. július 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Telecom Italia SpA kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(C-296/06. sz. ügy)

(2006/C 224/42)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Telecom Italia SpA

Alperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 448/1998. sz. törvény 20. §-ának a 249/1997. sz. törvény 4. §-a (9) bekezdésével összefüggésben értelmezett (3) bekezdése összeegyeztethető volt-e a 97/13/EK irányelv⁽¹⁾ 11., 22. és 25. cikkével?

⁽¹⁾ HL L 117., 15. o.

A T-439/04. sz., Eurohypo AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2006. május 3-án hozott ítélet ellen az Eurohypo AG által 2006. július 13-án benyújtott fellebbezés

(C-304/06. sz. ügy)

(2006/C 224/43)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Eurohypo AG (képviselők: C. Rohnke és M. Kloth ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-439/04. sz. ügyben 2006. május 3-án hozott ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács R-829/2002-4. sz. ügyben 2004. augusztus 6-án hozott határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság nevezett ítélete ellen irányuló fellebbezését a következőképpen indokolja:

Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti hivatalbóli vizsgálatra vonatkozó kötelezettséget. Az ítélkezési gyakorlat szerint a védjegyhivatalnak szigorú és teljes körű vizsgálatot kell folytatnia annak érdekében, hogy a jogbiztonság és a gondos ügyintézés elvének megfelelően mind az indokolatlan lajstromozásokat, mind a lajstromozható védjegyek indokolatlan megtámadását megakadályozza. A hivatalbóli vizsgálatot oly mértékben kell lefolytatni, hogy az OHIM a vizsgálat alapján biztosan megállapíthassa, hogy fennállnak-e a 40/94 rendelet 7. cikkében foglalt kizáró okok. Azonban sem az ítélet, sem pedig az ellenfél megelőző határozatai nem tartalmaztak ténybeli megállapítást az „EUROHYPO” állítólagos leíró jellegét illetően. A megállapítások inkább csak az „EURO” és a „HYPO” alkotóelemek esetlegesen leíró jellegére vonatkoztak. Egyéb ténybeli megállapítás nem született az „EUROHYPO” teljes megjelölés leíró jellegét illetően.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti megkülönböztető képesség követelményét és helytelenül tagadta meg a bejelentett védjegy lajstromozását. Szavakból álló összetett védjegyeknél az esetleges megkülönböztető képességet ugyan külön-külön lehet vizsgálni az egyes fogalmak vagy alkotóelemek tekintetében, azonban minden esetben az általuk alkotott összesség vizsgálatától kell függővé tenni. Még ha igaz is volna, hogy az egyes alkotóelemek önmagukban nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, ez nem zárja ki, hogy az összetételük ne lehetne alkalmas a megkülönböztetésre. A szóban forgó ügyben az alperes a vitott fellebbezési határozatban viszont csak azt állapította meg, hogy az „EURO” és a „HYPO” alkotóelemek leíró jellegűek, és az összetett fogalom nem kelt más összbenyomást, mint az alkotóelemek összessége, és nem állította azt, hogy az EUROHYPO szóösszetétel mint egész, nem képes megkülönböztetni a fellebbező szolgáltatásait más vállalkozásokétól.

Az Elsőfokú Bíróság ítélete továbbá olyan kritérium alkalmazásán alapul, amely szerint egy leíró elemekből álló összetett védjegy akkor lajstromozható, ha az összetett szó bekerült az általános nyelvhasználatba és saját jelentést szerzett, és ennél továbbá azt is meg kell vizsgálni, hogy ez a szó maga nem leíró jellegű-e. Ez a kritérium a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja keretében az esetleges rendelkezésre állási követelmény kérdésénél releváns, ez azonban nem az a kritérium, amely a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmezése szempontjából a megkülönböztető képesség megállapítására érvényes. Az Elsőfokú Bíróság jogilag tévesen értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor az elutasító határozat indokolásánál erre a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjánál releváns kritériumra hivatkozott.

2006. július 13-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság**(C-305/06. sz. ügy)**

(2006/C 224/44)

*Az eljárás nyelve: görög***Felek**

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Zavvos és K. Simonsson)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek:

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel egy közúti árufuvarozónak megtiltotta a legközelebbi alkalmas vasúti kirakóállomás használatát és kombinált árufuvarozás keretében a kombinált árufuvarozás szerves részét képező, befejező fuvarszakasz megtételét – nem teljesítette a tagállamok közötti kombinált árufuvarozás egyes típusaira vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 7-i 92/106/EGK tanácsi irányelv (!) 2. és 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.